

Publicerad 2008-08-28 23:37 av Trädflickan

man måste kunna ge upp

Jag kämpade förtvivlat för att få det att fungera. Skyllde hans beteende på att han haft det svårt i sin ungdom. Pappan hade affärer med andra kvinnor och tryckte ner mamman. Dom separerade och hon träffade en ny. Han stannade hos pappan som dog när han var i tonåren. Helt plötsligt hade han inget hem då förmyndaren vägrade låta mamman få köpa huset. Det skulle säljas. Han ville inte flytta till sin mamma, gillade inte att hon träffat en ny. Det var väl då hans kriminella liv började. Jag försökte förstå. Visst ska man förstå men det finns ändå inga ursäkter för att bete sig hur som helst. Man har faktiskt ett val för hur man väljer att leva sitt liv. Jag stannade kvar i 2.5 år, men var på väg att lämna honom många gånger. Jag visste att allt bara var så fel, jag var värd något mycket bättre än detta. Ändå var det så svårt. Jag vet hur vi tänker, vi som dras till dåliga män och inte förmår att lämna dom. Vi förstår, tycker synd om och tror att bara vi visar att det går att lita på oss så kommer han att förändras. När vi visar hur mycket vi älskar honom. Då kommer han att inse hur bra han kommer att få det. Vi ska vara hans stöd. Allt kommer att bli bra. Vi har så svårt att ge upp. Men det är något jag lärt mig. Att man måste sluta kämpa och ge upp nångång. Det är inte meningen att en ska kämpa i ett förhållande. Man försöker förklara, få den andre att förstå men hur man än försöker så vill han inte fatta hur man menar. Han vill inte komma tillmötes. Allt blir en kamp. Så ska det inte vara. Man måste kunna ge upp när det inte fungerar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Trädflickan med Poeter.se id #23726 innehar upphovsrätten